

Żądania wnoszącego odwołanie

1) Uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 5 kwietnia 2017 r. w sprawie T-361/14, HB i in./Komisja, w którym oddalono skargę jako bezzasadną i obciążono skarżących kosztami postępowania oraz przekazanie sprawy Sądowi w celu przeprowadzenia nowej rozprawy,

ewentualnie

2) jeżeli Trybunał uzna, że jest w posiadaniu wystarczających informacji w tym zakresie, wydanie orzeczenia co do istoty przez sam Trybunał i potwierdzenie, że wzajemne psychologiczne oddziaływanie na siebie ludzi i zwierząt należy do kompetencji Unii;

3) w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: uchybienie proceduralne ze względu na naruszenie przez Sąd prawa do obrony w zakresie, w jakim:

— Adwokatowi reprezentującemu skarżących i sędziom uniemożliwiono dowiedzenie się, że pierwsza skarżąca stawiała się w odpowiednim czasie celem udziału w rozprawie, która została przeprowadzona w dniu 27 września 2016 r., ponieważ pracownik Sądu zakazał wejścia małoletniej córce pierwszej skarżącej z uwagi na to, iż osoba do opieki nad dzieckiem była spóźniona. W konsekwencji skarżącej odmówiono wejścia i wbrew oświadczeniom wspomnianego pracownika informacja dotycząca obecności skarżącej nie została przekazana ani sędziom, ani adwokatowi reprezentującemu skarżących;

— pozostali skarżący nie zostali ponadto poinformowani, że powinni aktywnie okazać swą obecność na sali rozpraw, gdyż, mimo że przybyli oni przed rozpoczęciem rozprawy, to jednak po godzinie wskazanej na wezwaniu,

co uniemożliwiło dokonanie żadanego na piśmie przesłuchania skarżących jako świadków, co zdaniem wnoszących odwołanie nieuchronnie doprowadziło do dokonania błędnej oceny prawnej, a mianowicie stwierdzenia, że skarga była bezzasadna.

Zarzut drugi: uchybienie proceduralne ze względu na dokonanie oceny mocy dowodowej dowodu przez Sąd przed dopuszczeniem jego przedstawienia ze względu na to, że:

— wszystkie dowody, których przedstawienie zaproponowano, zostały niesłusznie i bez uzasadnienia odrzucone;

— w szczególności, jeśli chodzi o kwestie interdyscyplinarne, nie zostało dopuszczone rozpatrzenie przez biegłych;

— stronom nie zadano żadnych pytań ani na piśmie, ani ustnie,

co zdaniem wnoszących odwołanie nieuchronnie doprowadziło do dokonania błędnej oceny prawnej, a mianowicie stwierdzenia, że skarga była bezzasadna.

Zarzut trzeci: w wypadku gdyby Trybunał uznał etykę za będącą w każdym razie kwestią dotyczącą praw człowieka i istotny wymóg integracji, byłoby możliwe wydanie orzeczenia co do istoty w świetle akt sprawy.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 7 czerwca 2017 r. – Verein für lauterer Wettbewerb e.V./Princesport GmbH**

(Sprawa C-339/17)

(2017/C 283/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für lauterer Wettbewerb e.V.

Strona pozwana: Princesport GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że konieczne jest podanie informacji, iż chodzi o czysty wyrób włókienniczy składający się w całości z tego samego włókna?
- 2) Czy użycie jednego z trzech określeń wymienionych w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 „100 %”, „czysty” lub „wykonany w całości z” jest bezwzględnie obowiązujące, czy ma charakter tylko opcjonalny w przypadku takich wyrobów, ale nie jest obowiązkiem?
- 3) Czy zobowiązanie wynikające z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011, zgodnie z którym wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych, znajduje zastosowanie również do czystych wyrobów włókienniczych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE, Dz.U. L 272, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 5 kwietnia 2017 r. w sprawie T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) i in./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 13 czerwca 2017 r. przez Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA

(Sprawa C-363/17 P)

(2017/C 283/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA (przedstawiciele: adwokat L. Ruessmann, J. Beck, Solicitor)

Druga strona postępowania: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu w zakresie w jakim nie uwzględnia żądania naprawienia szkody
- orzeczenie co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody i przyznanie odszkodowania wnoszącym odwołanie lub przekazanie sprawy do Sądu aby orzekł co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody; oraz
- obciążenie Rady kosztami wnoszącego odwołanie.